

Årsberetning 2024-2025

Midt i en urolig tid med daglige nyheder, der er præget af krig og umenneskelig sorg, så kan det føles uvirkeligt at bevæge sig rundt i stilhed og skønhed på et gammelt kloster. At mærke duften fra haven gennem et åbent vindue, at se hestene græsse mellem ranunklerne og høre kaffekoppernes sagte raslen i husene. Det gamle kloster har måttet lægge mure til meget gennem sine 800 år. Trods utallige krige, pest, voldsomheder og afmagt står det her endnu, og vi har en pligt til at passe godt på det. I en foranderlig tid er det ekstra tydeligt og klart, at vi mennesker har brug for refugier. Vi har brug for steder, hvor vi kan genvinde mening, fodfæste og finde fokus.

Når anstrengelserne bærer frugt

Nogle gange skal noget forandre sig for at kunne forblive det samme. Det er en mærkelig dobbelthed, der også kendetegner arbejdet med Ørslev Kloster. Der er snart gået to år siden, vi genåbnede arbejdsrefugiet efter den store renovering. De flere nye værelser er en væsentlig faktor for at kunne skabe en driftssituation, der kan løfte opgaverne, og derfor er vi taknemmelige for nærmest altid at kunne melde fuldt hus.

Ørslev Kloster er med renoveringerne og udbygningerne kommet til at fungere præcist, som vi ønskede os. Grupperne arbejder for sig og har fået fantastiske faciliteter, og det fungerer også rigtig fint, når flere mindre grupper deler portnerboligen med hinanden og har hver deres afdelinger af huset. Der er kommet meget mere ro i hovedbygningen for mennesker på enkeltophold eller som blot arbejder sammen to og to. Der er en fin balance imellem gæsterne i huset og en mangfoldighed i arbejdsprojekterne, der inspirerer og skaber nye samarbejder på tværs. Det er fantastisk at kunne drive et Ørslev Kloster som et almennyttigt og demokratisk foretagende. Selvom belægningsprocenten er så høj, som den overhovedet kan blive, så sander kalenderen kun til nogle få uger frem, og afbud sikrer desuden, at der også findes mulighed for "akutophold," når en opgave presser sig på nu og her.

Nye tiltag

Eremitagen er taget i brug i Vesthaven og er blevet rigtig godt modtaget. Huset er multifleksibelt og kan bruges, hvis man ønsker at være helt sig selv – eller hvis man har behov for at medbringe sit kæledyr. Man kan være en lille gruppe i huset, der arbejder sammen, og huset er i det hele taget et fantastisk lille fælleshus til samtaler og kreative projekter – eller til en gæst, der bare ønsker meget plads til sig selv. Den store terrasse om huset kan fungere som scene og fællesrum i det fri, og en fredagsbar poppede forleden op på dækket – foranlediget af frivillige hænder.

Det store restaureringsprojekt er nu tilendebragt, men vi kan med stor glæde meddele, at vi på grund af fondsmidler fra Spar Vest Fonden har fået mulighed for at fortsætte arbejderne med de nære refugiehaver i de kommende år. Landskabet kan derfor stille og roligt udvikle sig efter planen. Vi arbejder med samme restaureringsholdning i landskabet som med bygningerne. Vi bevarer det, der har en fredningsværdi og historie for stedet, og vi arbejder med en nøje kortlægning og dokumentation af alt, hvad vi finder undervejs. Derfor

føjes der i de kommende år haver til, som er anvendelige for arbejdsrefugiet og har værdi for den historie, vi repræsenterer i dag. Haver, hvori man kan arbejde og finde inspiration, så refugiet kan rykke udenfor. Selve arbejdsrefugiet afskærmes, så det bliver tydeligt for enhver, hvor der er offentligt og hvor, der er privat. Til det spændende arbejde med haverne har vi ansat Flemming Pedersen, som er en fantastisk dygtig anlægsgartner, som vi har stiftet bekendtskab med gennem det allerede udførte landskabsprojekt. For første gang siden slutningen af 1800-tallet har klosteret nu sin egen klostergartner, og det kan ses og mærkes allerede. I disse måneder etableres primært haven omkring Eremitagen, så huset får sit eget aflukke, og I kan godt begynde at glæde jer.

Fondsansøgninger og restaureringen har fuldt talrige linjer i de seneste 10 års beretninger, men klosteret emmer stadig af den samme atmosfære. Snart er der gået 100 år siden, Komtesse Sponneck kom cyklende hertil for første gang og igangsatte en redningsaktion og en lang kædereaktion af arbejder, som vi forholder os til og viderefører. Derfor glæder det også, at de nye restaureringer og tiltag anerkendes med både priser og nomineringer og i fagblade.

Hvad så nu?

Bestyrelsens målsætning er fortsat at skabe en bæredygtig økonomisk ramme - uden at miste klosterets demokratiske og almennyttige grundlag og et prisleje, der er fremkommeligt for enhver. Klosterets drift vil dog aldrig kunne opretholde denne ambition uden at modtage støtte udefra. Uden støtten fra Skive Kommune vil vi ikke kunne opretholde refugiets drift, og i den sammenhæng er det betydningsfuldt at vide, at klosteret samtidig bidrager i rigt mål til kommunen i kraft af de aktiviteter, vi sætter i søen, samt økonomisk i kraft af alle vores mange gæsters ophold på egnen. Det skal dog ikke være nogen hemmelighed, at vi også finder det naturligt, at staten investerer i driften. Vi er jo et arbejdsrefugium, der både servicerer et nationalt og internationalt publikum og holder liv i et stort statsfredet bygningsanlæg med fredet park og skov. Økonomien er ikke gjort nemmere af, at Ørslev Kloster - som mange andre kulturinstitutioner - har mistet retten til at modtage fradragsberettigede gaver og er gjort fuldt skattepligtig.

Selvom der i det daglige er fred og ro på Ørslev Kloster, så har de nye indretninger af husene - samt fortællehuset i haven - også givet mulighed for, at vi i højere grad har kunnet "vende vrangen ud." Ved sådanne lejligheder viser klostergæster hvad, de arbejder med i løbet af året på klosteret. Med stort engagement og med direkte afsæt i Ørslev Kloster er der derfor blandt andet blevet spillet Gilgamesh, Blichers Røvestue, fløjtekoncert med Michala Petri m.fl., en Piazzolla-aften og Shuberts Winterreise. Rigtig mange gæster har været på ledsaget rundtur i bygningerne, og der har været fugleture i parken i forbindelse med den omfangsrige fugleguide, der nu er at finde på klosterets hjemmeside. I skoven har Natur & Ungdom haft fine friluftsarrangementer, og børnehaven, dagplejerne og skolen nyder dagligt godt af faciliteterne ved Snekken og på Dansepladsen.

Et omfattende fondsfinansieret tekstil- og kunstprojekt er også i fuld gang og involverer hele egnen. Løbende vil man kunne følge med i hvad, der bliver produceret i den forbindelse, ligesom loftsmaleriet i Biblioteket, som Javier Panos har udført, nu er til glæde for de kommende generationer. Kun én gang om året er det nødvendigt at lukke arbejdsrefugiet ned for ikke at forstyrre arbejdsroen, og det er til årets Jul på Ørslev Kloster, hvor hele lokalegnen og mange klostergæster viser, hvad der produceres af kunsthåndværk og fødevarer, og hvor 4-5.000 mennesker er på besøg i løbet af en weekend. Dette og de øvrige arrangementer ville aldrig kunne gennemføres uden de pt. 137 frivillige menneskers hænder, og vi er meget taknemmelige. Samtidig er overskuddet fra julearrangementet en kærdkommen støtte, der kommer jer alle tilgode.

Det dejlige og daglige arbejde

En taknemmelighed skal også lyde til personale, klosteronkler og klostermostre, der sørger for, at dagligdagen fungerer og er et rart sted at være. Sigrd er vendt tilbage som klosterfe efter sin barsel, og har undervejs været afløst af både Jytte og Anders. Sigrd assisteres af Kirsten, der supplerer med fe-timer i løbet af ugen samt af Clara, der hjælper til i weekenden. Mik forskønner fortsat klosteret med sine opgraderinger af møbler og reparationer rundt i husene, og Sonja holder fortsat styr på klosterfinanserne. Kurt var i praktik i efteråret og sørgede blandt andet for at få plukket de utroligt mange æbler, så vi nu kan nyde flere hundrede flasker klostermost i det daglige. Flemming har overtaget pasningen af parken og skoven. Nanett, Torry, Marianne og Steen vikarierer på skift i rollerne som klostermostre og -onkler, når Garry og Janne holder ferie, så meget er ved det gode og gamle, og det er vi utroligt taknemmelige for. Una og Sally er fortsat på pletten som pelsede HR-medarbejdere i samspil med kattene. Bestanden af hænder og poter er intakt, men hjemme i forvalterboligen er en rugemaskine i gang med at klække kyllinger ud, da mangel en klostergæst nok har erfaret, at der ikke længere er æg i æggeskålen.

Marius Hansteen
Bestyrelsesformand

Janne Fruergaard Keyes
Klosterforvalter